رسالت
سال سی‌ونهم ■ شماره ۱۰۹۱۹ ■ روزنامه صبح ایران

کارگران، بی‌دفاع در حوادث کار

گروه اجتماعی- حسن طباطبایی

عدم‌رعایت‌اصول‌ایمنی‌ازسوی‌کارفرمایان، نظارت ناکافی ناظران وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و نداشتن لباس کار ایمن و استاندارد، کارگران راهمواره‌درمعرض‌خطرمرگ‌ومصدومیت قرارمی‌دهدوبه‌این‌ترتیب‌سالانه‌صدهاکارگردراثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست می‌دهند وتعدادبیشتری هم‌مصدوم‌وازکارافتاده‌می‌شوند که به‌غایت تکان‌دهنده است. اما معمولا خبر جانباختن و ازکارافتادگی کارگران توجه چندانی را جلب نمی‌کند. در اخبار حوادث ناشی از کار، آن‌ها تنها‌عددند...

همین دو هفته قبل بود که کارگر یک شرکت پیمانکاری، انگشت میانی یک دستش دچار بریدگی عمیق و عفونت شد و با از کارفتادگی ۶۶ درصد خانه‌نشین شد.

یک کارگرساختمانی هنگام کاردریک ساختمان واقع در شهرک آساوله شهرستان سنندج براثر برق گرفتگی جان خود را از دست داد. این کارگر متأهل که دارای یک فرزند است ۳۱ تیر جان خود را ازدست داد.

دوکارگرلایروب‌چاه‌هنگام‌کاردریک‌چاه‌کشاورزی واقع درروستای یوسف‌آباد دورود استان لرستان براثر گازگرفتگی جان خود را از دست دادند. سه کارگردیگردراین حادثه مصدوم شدند.

بر اساس گزارشی که ایسنا منتشر کرده، این حادثه روزیکم مردادماه، هنگامی رخ‌داده است که یک نفر از کارگران که برای لایروبی به داخل چاه ۶ متری برای پاکسازی رفته بود، به‌دلیل استشمام گاز سمی درون چاه دچار گازگرفتگی می‌شود. در ادامه یک نفر از کارگران که خارج از چاه بوده با مشاهده این اتفاق، به‌سرعت برای نجات همکار خود اقدام کرده و وارد چاه می‌شود. ولی متأسفانه او نیز براثر استنشاق گازهای سمی بی‌هوش می‌شود. درنهایت سه نفردیگربه ترتیب برای نجات دیگران وارد چاه می‌شوند. با اعلام گرفتاری آن‌ها به آتشنشانی، تیم‌های امدادی به محل اعزام و عملیات خارج کردن آن‌ها را آغاز می‌کنند. اما بعد از چندین ساعت تلاش، مرگ دو نفر از آن‌ها تأیید می‌شود و سه مصدوم این حادثه هم به بیمارستان منتقل می‌شوند.

یک کارگر اداره امور آب قوچان ۳۱ تیرماه، هنگام عملیات انسداد یک حلقه چاه غیرمجاز در مناطق روستایی این شهرستان در استان خراسان رضوی، مورد هدف تیراندازی مالک چاه قرار گرفت و جان خود را از دست داد.

آمار دقیق، نامشخص!

به‌طور دقیق نمی‌توان گفت که هرسال چه تعداد از کارگران در حین انجام کار دچار حادثه می‌شوند چراکه در بازار کار، منافع دولت و کارفرمایان بخش خصوصی کاملا درهم‌تنیده است و معمولا بسیاری از حوادث کار در رسانه‌ها منعکس نمی‌شود و آنچه در آمار نهادهای رسمی بازتاب می‌یابد تنها بخش کوچکی از کل مسئله است. بااین حال علی ضیایی، رئیس گروه بررسی صحنه جرم سازمان پزشکی قانونی کشور در گفت‌وگو با خبرگزاری ایلنا درباره شمار کارگرانی که در سال ۱۴۰۲ جان خود را در حوادث کاری از دست دادند، گفت: سال گذشته در حوادث ناشی از کار، دوهزار و ۱۱۵ نفر جان خود را از دست داده‌اند که در مقایسه با مدت مشابه سال ۱۴۰۱ که آمار تلفات یک هزار و ۹۰۰ نفر بود، ۱۱/۳ درصد افزایش داشته است.

مطابق اظهارات علی ضیایی، استان‌های تهران با ۴۱۴ نفر، اصفهان با ۱۷۲ نفر، خراسان رضوی با ۱۴۷ نفر و مازندران با ۱۳۸ فوتی بیشترین آمار و استان‌های کهگیلویه و بویراحمد با سه نفر، ایلام با ۹ نفر و زنجان با ۱۰ فوتی کمترین آمار تلفات حوادث محیط‌های کار را داشته‌اند.

همچنین در سال گذشته ۹۸۳ نفر از قربانیان حوادث کار به دلیل سقوط از بلندی جان خود را از دست دادند که ۴۶/۵ درصد کل تلفات را دربرمی‌گیرد. این در حالی است که در سال ۱۴۰۱، ۸۶۱ نفر به دلیل سقوط از بلندی جان خود را از دست دادند. براین اساس آمار کشته‌شدگان براثر سقوط از بلندی نسبت به سال ۱۴۰۱ رشد ۱۴/۲ درصدی داشته است.

پس‌ازسقوط‌ازبلندی، اصابت‌جسم‌سخت‌با۴۷۴ فوتی، ۲۲/۴ درصد از کل تلفات حوادث محیط کار را به خود اختصاص داده و در رتبه دوم دلایل مرگ در این حوادث قرار دارد. آمار مرگ براثر اصابت جسم سخت نسبت به سال ۱۴۰۱ که ۴۱۴ مورد بود، رشد ۱۴/۵ درصدی داشته است.

برق‌گرفتگی، سوختگی و کمبود اکسیژن در رتبه‌های بعدی مرگ در حوادث کار قرار دارند و به ترتیب در سال گذشته ۲۸۹ نفر، ۱۳۱ نفر و ۵۵ نفر در این حوادث جان خود را از دست دادند.

رئیس گروه بررسی صحنه جرم سازمان پزشکی قانونی همچنین افزود آمار مصدومان حوادث کار نیز نسبت به سال ۱۴۰۱، پنج درصد افزایش داشته است.

براساس این آمار، در سال ۱۴۰۲، ۲۷ هزار و ۳۷۷ مصدوم حوادث کاری به مراکز پزشکی قانونی مراجعه کرده‌اند.

مبتنی برگزارشی که در رسانه‌ها منتشرشده، پیش‌تر سازمان پزشکی قانونی خبر داده بود که نیمه نخست سال گذشته دستکم یک هزار و ۷۷ کارگر جانشان را در حوادث کارگری از دست دادند و روایت آماری رئیس گروه بررسی صحنه جرم سازمان پزشکی قانونی نشان می‌دهد که در نیمه دوم سال ۱۴۰۲، یک هزار و ۳۸ نفر در حوادث کاری جان خود را از دست داده‌اند. اما وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی شمار کارگران جان باخته در حوادث کار را متفاوت از سازمان پزشکی قانونی اعلام می‌کند.

علی‌حسین‌رعیتی‌فرد، معاون‌روابط‌کارو‌زیرتعاون، کارورفاه اجتماعی به تازگی آمار جدیدی از حوادث ناشی از کار در کشور ارائه و گفته است حوادث ناشی از کار در سال ۱۴۰۰، ۷۱۲ نفر بود که این تعداد در سال ۱۴۰۲ به ۶۸۰ نفر فوتی کاهش یافته است.

تفاوت آمار گزارش شده از سوی این دو نهاد به وضوح نمایانگر آن است که بخش بزرگی از حوادث کاری منتهی به مرگ، در کارگاه‌های خارج از شمول قانون کار و تأمین اجتماعی رخ می‌دهد.

کارگران ساختمانی بیش از سایر قارگران در معرض حادثه

در طول سال‌های گذشته، با توجه به مسائل اقتصادی و شرایط دشوار کار، فراهم کردن شرایط ایمن برای فعالیت کارگران کمتر مورد توجه قرار گرفته است. این در حالی است که در نظر گرفتن اصول ایمنی کار در فعالیت‌های عمرانی و ساختمانی و صنعتی می‌تواند مانع وقوع اتفاق‌های ناگوار شود یا دستکم آسیب ناشی از حوادث غیرمترقبه را کاهش دهد. گوش شنوایی امابرای شنیدن این نکته وجود ندارد و حوادث شغلی، به دلیل جدی گرفته نشدن مسائل مربوط به ایمنی، سالانه جان شمار زیادی از کارگران را تهدید می‌کند و آن‌ها را به کام مرگ می‌کشاند.

اگرچه موقعیت کلی مزدبگیران، چه از حیث امنیت شغلی و چه از حیث میزان دستمزدها، شکننده است، اما وضعیت نیروی کار روزمزد و نیز نیروی کار مهاجر بغرنج‌تر است؛ کارگرانی که نه قرارداد کار دارند و نه بیمه هستند و از آسیب‌پذیرترین بخش‌های نیروی کار در کشورند و در موقعیت معرض فاجعه‌ای تمام‌عیار قرار دارند.

نکته قابل توجه دیگر این است که بخش زیادی از کارگران فاقد بیمه به خصوص در بخش ساختمانی، کارگران مهاجری هستند که اگر بدترین وشدیدترین حوادث کاری هم برایشان رخ دهد شکایت نمی‌کنند. شواهد نشان می‌دهند که نهادهای رسمی و دولتی حساسیت به مراتب کمتری نسبت به حوادث کار نابربابرازکارصدایشان کمترشنیده می‌شود. آن‌ها از یکسو در نزاعی همیشگی با مشکلات معیشتی دست به گریبان‌اند و از سوی دیگر در هر شرایطی حاضر به کار کردن هستند و این مسئله احتمال وقوع حادثه در حین کار را برایشان دوچندان می‌کند. اگر برای این بخش از نیروی کار، حادثه‌ای در حین انجام کار رخ دهد، جانشان را از دست بدهند یا از کار افتاده شوند، هیچ پوشش حمایتی برای خود و خانواده‌شان وجود ندارد و به‌راحتی نادیده گرفته می‌شوند.

کارگران ساختمانی از جمله ضعیف‌ترین بخش‌های نیروی کار به‌شمار می‌روند و آمارهای موجودنشان می‌دهد که به طور گسترده‌ای در معرض حوادث ناشی از کار قرار دارند. نکته قابل تأمل درباره بیمه‌های کارگری این است که کارگران علی رغم این که ممکن است تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی باشند، اما این بیمه تعهدی در قبال دیه نقص عضو یا ازکارافتادگی یا فوت کارگران ندارد و این موارد را در حیطه مسئولیت کارفرما می‌داند. این سازمان از فراهم کردن بیمه بیکاری و ازکارافتادگی برای کارگران ساختمانی هم سرباز می‌زند. دراین میان بنا به گفته رئیس هیئت مدیره تعاونی تأمین نیاز کارگران و استادکاران ساختمانی، نیم میلیون کارگر ساختمانی تحت پوشش بیمه نیستند و هرروز در معرض فاجعه قرار دارند.

این عبارت از زبان ناصر چمنی، فعال کارگری در گفت‌وگو با «رسانه ها» نقل شده است. او با اشاره به ردنکردن گزارش حادثه از سوی کارفرما، بیان می‌کند: «بعضا شاهد این هستیم که کارفرما گزارش حادثه ردنمی‌کند، چون کمیته حفاظت فنی و بهداشت و ایمنی محیط کار در واحدهای تولیدی به وجود نمی‌آید یا گرهم باشند، تحت فشار مدیریت فعالیت می‌کنند، به این ترتیب برگه حادثه پرنمی‌کنند پس کارگر آسیب دیده مجبور است هزینه‌های درمان را خودش بپردازد. وقتی کارگر در اثر حادثه ناشی از کار به بیمارستان می‌رود، کارفرما باید هزینه‌های درمانش را بپردازد که متأسفانه با یک بیمه مسئولیت مدنی، کارفرما پیگیر مشکلات کارگران نمی‌شود و آن‌ها را به سیاه‌چاله‌های بروکراتیک می‌اندازد. در این شرایط کارگر باید شکایت کند اما مراحلی جلوی پای کارگری که نقص عضو شده، گذاشته‌اند که اگر بخواهد به حق خود برسد، یکی تا دو سال ممکن است طول بکشد.»

چمنی در خصوص برخورد بازرسان در رسیدگی به این مشکلات می‌گوید: «برخی بازرسان نسبت به شرایطی که کارفرما به آن‌ها ابراز می‌کند، نظر می‌دهند و تحقیقات درستی برای یافتن حقیقت ماجرا انجام نمی‌دهند. کارگاه غیرایمن را درصد می‌زنند که درصدی کارگر و درصدی کارفرما را مقصر می‌شناسند. اگر کارفرما پرداختی نداشت، کارگر باید به دادگستری شکایت کند و پرونده قضائی تشکیل شود همه این موارد آن قدر سخت است که طی آن مصونیت کارفرما خیلی زیاد می‌شود.»

نمایی کلی از حوادث در نتایج پژوهش‌ها

با مروری بر پژوهش‌هایی که به مطالعه حوادث کار در ایران پرداخته‌اند می‌توان تصویری کلی از وضعیت حوادث ناشی از کار به دست آورد. یکی از این مطالعات که به «تعیین و بررسی عوامل مؤثر برحوادث ناشی از کار ثبت شده در سازمان تأمین اجتماعی» در سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ مربوط است و در پاییز ۱۳۹۷ در «فصلنامه تأمین اجتماعی» منتشر شده نشان می‌دهد که تقریبا نیمی از حوادث طی این سال‌ها بین گروه سنی ۲۵ تا ۳۴ سال اتفاق افتاده است؛ یا به بیانی، قریب ۹۰ درصد حوادث شغلی بین گروه سنی ۲۰ تا ۴۴ سال است.

نتایج این مطالعه گویای آن است که در بین استان‌های کشور، تهران بدون در نظر گرفتن تقسیم‌بندی‌های مربوط به آن، دارای بیشترین درصد حوادث شغلی بین تمام استان‌های کشور است (در حدود ۱۵ درصد). بعد از استان تهران، اصفهان (با تقریبا ۹ درصد)، خوزستان (تقریبا ۷ درصد)، مرکزی (تقریبا ۵/۶ درصد) و سپس استان‌های فارس، آذربایجان شرقی، قزوین و البرز قرار دارند. همچنین ۶۰ درصد حوادث مربوط به سه بخش صنایع فلزی، ساختمان و پیمانکاری هاست.

مطالعه‌ای دیگر با عنوان «برآورد بار حوادث ناشی از کار» که در زمستان ۹۸ در مجله «مهندسی بهداشت حرفه‌ای» منتشرشده، به مطالعه موردی در سال‌های ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۶ مربوط است و مبتنی بر آمار و داده‌های سازمان تأمین اجتماعی صورت گرفته است. نتایج این مطالعه هم نشان می‌دهد که میانگین کلی سن افراد آسیب دیده، ۳۳ سال است. این مطالعه نیز می‌گوید بیشترین تعداد فوت شدگان و ازکارافتادگان مربوط به گروه فعالیت‌های احداث راه و ساختمان است.

مسئولیت برعهده کارفرماست

اما صرف‌نظر از نتایج مطالعات و پژوهش‌های متعدد، مسئولیت کیفری حوادث منجر به مرگ و مصدومیت کارگران برعهده چه کسی است؟

یک حقوقدان و مشاور حقوقی، در پاسخ به این پرسش می‌گوید: «وقتی در حین کار حادثه‌ای در کارگاه رخ می‌دهد، روابط کارگر و کارفرما در هرصورت شامل قانون کار است و همین طور قانون تأمین اجتماعی برای مواردی که منجر به ازکارافتادگی می‌شود. لذا مسئولیت مستقیما برعهده کارفرماست، اما در خصوص میزان قصور، باید بررسی شود.»

به گفته این حقوقدان، اختلافات میان کارگر و کارفرما در اداره تعاون و کار محلی که کارگاه وجود دارد رسیدگی می‌شود: «هیئت‌های بررسی بدوی مستقر در اداره تعاون و کار ابتدا موضوع را بررسی و سپس به هیئت تجدید نظر ارجاع می‌دهند. این در خصوص حوادث کوچک، جزئی و خسارات مالی است.

اگر حادثه رخ داده بزرگ و تلفات آن زیاد باشد، ماجرا به شکل دیگری بررسی خواهد شد. این حقوقدان در تشریح این موضوع می‌گوید: «ابتدا باید بازرسان و کارشناسان رسمی دادگستری حادثه را بررسی و مقصر را شناسایی کنند. ماده ۹۵ قانون کار صراحتا مطرح کرده است که مسئولیت اجرای مقررات و ضوابط فنی و بهداشت کار برعهده کارفرماست. اگر کارشناسان تشخیص بدهند حادثه براثر عدم‌رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا مسئولین واحدها رخ داده، شخص کارفرما یا مسئول واحد مذکور از نظر کیفری و حقوقی مسئول خواهد بود.»

به گفته این حقوقدان «در حوادث منجر به جرح، ازکارافتادگی یا فوت که منجر به پرداخت دیه خواهد شد، فرد حادثه دیده یا اولیای دم، باید برای طرح شکوائیه و دادخواست به مراجع قضائی مراجعه کنند. این شکوائیه توسط مقامات قضائی وانتظامی باید در اسرع وقت بررسی شود و سپس فرد حادثه دیده یا اولیای دم، جهت تشکیل پرونده به کلانتری مراجعه کنند. همچنین باید نظریه پزشکی قانونی و اداره کار و امور اجتماعی را هم دریافت کنند.» این حقوقدان اضافه می‌کند که پس از تشکیل پرونده در کلانتری، نامه‌ای به فرد حادثه دیده ارائه خواهد شد. «این نامه را باید به واحد بازرسی کار اداره کل کار و امور اجتماعی استان یا اداره شهرستان محل حادثه تحویل داده شود. این مرحله اظهارات شهود به همراه نامه کلانتری و شرح صحنه حادثه در پرونده درج و بازرسان اداره کار اقدام به تهیه گزارش از حادثه رخ داده می‌کنند.»

بسیاری از کارگران مجبورند شکایت نکنند

داده‌ها و شواهد متعدد نشان می‌دهند که ایمنی و سلامت نیروی کار در کارگاه‌های متوسط و کوچک و در کارهای ساختمانی بحرانی‌تر از بخش‌های دیگر است. اما برای کارگران فاقد بیمه و روزمزد و نظارتی هم بر این بخش‌ها وجود ندارد.

شرایط برای کارگرانی که قرارداد کار دارند و بیمه هستند هم دشوار است و بسیاری از کارگران مجبور می‌شوند شکایتی پیرامون حوادث کار ثبت نکنند تا کارشان را از دست ندهند. یکی از کارگرانی که این وضعیت را تجربه کرده است، می‌گوید: «چند سال پیش رباط صلیبی و مینیسک یکی از پاهایم پاره شد و به خاطر عدم رعایت ایمنی در محیط کار از کار فرما شکایت کردم. حدود ۲۰ میلیون دیه برای پایم صادر شد و کارفرما محکوم به پرداخت دیه شد. اما مدیران شرکت به‌جای پرداخت دیه، تحت فشارم قراردادند و گفتند اگر از شکایت صرف‌نظر نکنم و رضایت ندهم اخراج می‌شوم و نمی‌توانم به سرکارم برگردم. شرایط زندگی‌ام جوری بود که نمی‌شد بیکار بمانم تا دوباره در جای دیگری کار پیدا کنم. قرار بود کارفرما هزینه‌های بیمارستانی مربوط به درمان پایم را بدهد و من هم شکایتم را پس بگیرم و به کارم برگردم. رضایت دادم اما وقتی هزینه درمانم را خواستم وعده وعید دادند و آخر سر هم پرداخت نکردند و دستم به جایی بند نبود.»

زنی که چندسالی است به‌عنوان نظافتچی ساختمان مشغول به کار است، روایت می‌کند همسرش چند سال پیش از ارتفاع سقوط کرد و پس از آن دیگر نتوانست به سرکار برگردد. او در پاسخ به این سؤال که آیا بیمه هستند یا نه، می‌گوید همسرش «کار آزاد» داشته و بیمه هم نبوده و بعد از این که دچار حادثه شد خانه‌نشین می‌شود و سپس او مجبور شده با نظافت ساختمان‌ها مخارج خانواده‌شان را تأمین کند.

خود او هم تا به حال دچار حادثه شده و در این باره می‌گوید: «چند بار از بالای نردبان افتاده‌ام اما مجبورم درد کمر و پاهایم را تحمل کنم و دوباره به سرکار بروم. فقط یک بار که از نردبان افتادم پایم شکست و دیگر نتوانستم تا چند وقت سرکار بروم. بیمه نیستم و قراردادی هم با جایی ندارم و مجبور شدم هزینه بیمارستان را خودم بدهم. من چند مشتری دارم که برای کار به خانه‌هایشان می‌روم و همان‌ها هم مرا به خانه‌های دیگر معرفی می‌کنند. اگر یک یا دو بار بگویم نمی‌توانم به سرکار بیایم آن‌ها سراغ کس دیگری می‌روند و مشتری‌هایم را از دست می‌دهم برای همین اگر اتفاقی بیفتد که نتوانم سرکار بروم هم زندگی‌مان لنگ می‌ماند و هم ممکن است همه مشتری‌هایم را از دست بدهم.»

یک کارگر ریسندگی هم به حوادث ناشی از کار اشاره کرده و می‌گوید: «همکاری داشتیم که دستش لای دستگاه رفت و الان دیگر نمی‌تواند انگشتانش را جمع کند. همان زمان در برگه‌ای تعهد داده بود که مقصر حادثه خودش بوده است. یادم هست که می‌گفت ۱۰۰ میلیون تومان خرج کرده است. البته راه دریافت این پول‌ها و بردن مدارک به سازمان تأمین اجتماعی، ادارات کار و دادگستری آن قدر سخت است که گاها کارگر پشیمان می‌شود یا این که سال‌ها باید دوندگی کند تا بتواند پولش را بگیرد. البته یکی دو سالی که تا بازنشستگی‌اش مانده بود، محل کارش را به حراست منتقل کردند تا بتواند بازنشسته شود؛ چون توان کار نداشت. اما بیماری که ترکش نمی‌کند!»

پیچیدگی‌های رعایت ایمنی در کارگاه‌های فنی، صنعتی و ساختمانی در کنار مسائل و مشکلات مربوط به بیمه، احتمالا همچنان باعث مرگ کارگران یا زمین‌گیر شدن آن‌ها بدون امکان استفاده از هیچ‌گونه خدماتی خواهد شد و تنها اعداد و آمارهای مربوط به این موضوع، روی کاغذ بالا و پایین خواهد رفت!

برگ سبز - سند کمپانی خودرو وانت دوکابین سیستم پارس خودرو تیپ پیکاپ ریچ D۴ED به رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۷ شماره پلاک انتظامی ایران ۲۴- ۵۱۳ص۹۷ شماره موتور ZG۲۴۵۰۶۵۰۳ و شماره شاسی NAPDB۴P۲۷J۱۰۰۹۶۴۵ به نام هوشمند ورناصری قندعلی به شماره ملی ۱۹۶۰۲۷۳۶۲۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (شناسنامه) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس مدل ۱۳۸۸ به رنگ نقره ای به شماره پلاک ۹۳۲ق۶۹ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۲۴۸۸۱۵۷۰۰۳ شماره شاسی NAAM۰۱CA۴AE۱۱۶۷۳۶ به نام حنیف رئیسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (شناسنامه) و سند کمپانی (فاکتور فروش) متعلق به یک دستگاه موتورسیکلت ۱۲۵ مدل ۱۳۹۴ به رنگ قرمز به شماره پلاک ۸۲۲- ۸۸۴۸۷ به شماره موتور ۳۵۹۸۱۵ به شماره شاسی ۹۴۱۷۵۷۱ به نام گلاب جدگال مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل شناسنامه مالکیت (برگ سبز) و اصل کارت شناسایی موتورسیکلت سیستم هوندا تیپ CC WAVE ۱۲۵ مدل ۱۳۸۵ به رنگ آبی به شماره موتور ۸۰۰۸۳۰۷ به شماره بدنه ۸۵۰۰۰۸۱ به شماره پلاک انتظامی ایران ۵۶۴- ۵۵۶۲۴ به نام مالک میلاد مقدم نژاد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز خودرو سواری پراید جی ال ایکس آی مدل ۱۳۸۷ به شماره انتظامی ۶۱- ۵۱۹ب۳۹ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۷۴۴۵۵۵۲ و شماره موتور ۲۳۳۱۸۶۱ به مالکیت هدایت حسینی فرزند حسن مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز خودرو سواری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی مدل ۱۳۸۳ به شماره انتظامی ۲۱- ۵۴۵ج۸۸ به شماره شاسی ۸۳۰۸۱۶۸۶ شماره موتور ۱۲۴۸۳۱۷۹۶۵۴ به مالکیت محمد حسینی فرزند سیدحسام مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب محمد شرزوانی فرزند نبی به شماره شناسنامه ۲۷۹۰۳۶۱۰۳۷ صادره از خوی در مقطع کارشناسی رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاه خوی با شماره ۲۶۲۱۷۷۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد به نشانی ارسال نماید.

برگ سبز خودرو سواری ساپیا SX۱۳۱ مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ۲۵- ۶۲۷م۲۵ به شماره موتور ۴۲۲۹۷۹۴ به شماره شاسی S۳۴۱۲۲۹۰۹۵۳۸۹۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اینجانب علی اصغر نورالله زاده خشکرود مالک خودروی پژو سواری GLX- ۴۰۵ XU۷ به شماره بدنه NAAM۰۱CA۴EK۶۳۷۱۰۷ و شماره موتور ۱۲۴K۰۳۹۷۱۰۰ و شماره پلاک ایران ۷۲- ۵۳۷ی۶۲ به علت فقدان اسناد فروش تقاضای رونوشت المثنی سند خودروی مذکور را نموده است لذا چنانچه احدی ادعایی در خصوص خودروی فوق دارد ظرف مدت ده روز به دفتر منطقه ای ساری واقع در کیلومتر ۵ جاده ساری به نکا جنب شرکت شمالیت مراجعه نمایند بدیهی است پس از مهلت مزبور مطابق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.

برگ سبز خودرو پژو سواری GLX-XU۷ ۴۰۵ مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۵۳۷ی۶۲ به شماره موتور ۱۲۴K۰۳۹۷۱۰ به شماره شاسی NAAM۰۱CA۴EK۶۳۷۱۰۷ به نام علی اصغر نورالله زاده خشکرود مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت خودرو پژو سواری هاچ بک XU۵ -۲۰۷I-TU به شماره مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۷۳۸ط۹۴ و شماره موتور ۱۶۷B۰۱۳۰۲۰۵ به شماره شاسی NAAR۰۲FE۶MJ۵۳۳۸۶۳ به نام علی صادقی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و برگ کمپانی خودرو سواری پژو به تیپ XU۷ PARS مدل ۱۳۹۵ به رنگ خاکستری متالیک به شماره شاسی NAAN۰۱CE۷GK۳۰۵۱۲ به شماره موتور ۱۲۴K۷۹۲۳۴۱ به شماره پلاک ۶۸- ۳۵۳ب۷۷ به نام خیراله بغدادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند و کارت موتورسیکلت به سیستم کویر و تیپ CCDi ۱۲۵ به رنگ آبی و مدل ۹۵ و به شماره موتور N۳C***۱۲۵K۹۵۱۶۱۶۲ به شماره شناسایی N۳C۰۱۲۵N۳C۲۷۳۶۵۶ به نام علی گنجی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند و فاکتور فروش و سند مالکیت (برگ سبز) کامیونت ون زامیاد Z۲۴Ni به رنگ آبی روغنی مدل ۱۳۹۸ به نام عبدالناصر سیاهانی و به شماره موتور Z۲۴۸۰۷۹۲۲Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰TK۰۵۴۴۷۸۶ به شماره انتظامی ۵۷۴ن۲۴ ایران ۹۵ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سند سواری سیستم پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۹۷ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۸۱B۰۰۹۴۰۰۹۴۰۲۳ به شماره شاسی NAAM۳۱FE۵JK۷۲۰۸۷۷ به نام علی اصغر متانت به شماره پلاک ایران ۲۳- ۸۸۷ص۷۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز سواری پژو ۲۰۷ هاچ بک مدل ۱۴۰۳ رنگ مشکی متالیک به شماره انتظامی ۲۹۱ط۵۸ ایران ۲۳ و شماره موتور ۱۸۵B۰۰۸۶۲۲۷ به شماره شاسی ۱۳۷۹۰ به نام حسین زمانی بادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز خودرو سواری پراید ساپیا ۱۴۱ آی مدل ۱۳۸۴ به شماره انتظامی ۶۱- ۱۴۷ب۱۶ شماره شاسی S۱۴۸۲۲۸۴۱۲۳۲۲۰ به شماره موتور ۰۱۱۷۲۳۲۴ به مالکیت محمد حجری فرزند محمدرحیم مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (سندمالکیت) موتورسیکلت تندرسوپر تیپ CDI ۱۲۵ به رنگ مشکی مدل ۱۳۸۹ به شماره موتور ۲۰۱۰۳۳۴۸ به شماره تنه NEH***۱۲۵T۸۹۳۱۳۴۹ و شماره پلاک ایران ۵۹۴- ۴۶۲۲۳ به نام لیلا شاهوزی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک گواهی موقت فارغ التحصیلی اینجانب علیرضا سلیمانی پور فرزند امیر با شماره شناسنامه ۱۶۰۲ صادره از تهران در مقطع کارشناسی ناپیوسته رشته مهندسی تکنولوژی برق قدرت صادره از واحد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مینودشت با شماره ۰۱۹۸۲۷۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد مینودشت به نشانی مینودشت - خیابان سیدجمال الدین اسدآبادی - نرسیده به دادگستری - خیابان دانشگاه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد مینودشت ارسال نماید.

برگ سبز تراکتور کشاورزی ای تی ام تیپ ۳۹۹ مدل ۱۳۹۱ به شماره انتظامی ۶۷۸ک۱۲ ایران ۹۱ به شماره شاسی N۳HKA۰DH۲TAM۰۳۷۱۲ به شماره موتور YAW۱۳۶۳Y مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو وانت کارا تک کابین مدل ۱۴۰۲ رنگ سفید پلاک ۶۸ ایران ۱۵۸و۸۵ شماره موتور ۵۳۵۷ DAE۴۸۱QE۲PAB به شماره شاسی NAGP۲PC۳۱PA۶۱۴۳۱۶ به نام حسام امیری مهر مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز پژو سواری تیپ پارس XU۷P مدل ۱۴۰۱ رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۲۵K۰۰۲۲۵۸۶ شماره شاسی NAANA۱۵E۰NH۴۵۴۳۳۰ به شماره پلاک ایران ۲۴- ۴۲۷ب۷۳ به نام مسلم فرحانی زاد به شماره ملی ۱۹۵۰۲۱۳۰۷۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و برگ کمپانی خودرو سواری پژو به تیپ PARS XU۷ مدل ۱۳۹۵ به رنگ خاکستری متالیک به شماره شاسی NAAN۰۱CE۷GK۳۰۵۱۲ به شماره موتور ۱۲۴K۷۹۲۳۴۱ به شماره پلاک ۶۸- ۳۵۳ب۷۷ به نام خیراله بغدادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل مدرک فارغ التحصیلی اینجانب محمدجواد شیخ فرزند کرم خدا به شماره کد ملی ۱۹۳۱۱۲۶۵۳۴ متولد ۱۳۶۷ در مقطع رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی - مدیریت ورزشی صادره از واحد دانشگاهی همدان به شماره ۱۵۹۳۱۲۳۰۵۲۶۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان به نشانی همدان شهرک شهید مدنی - بلوار امام خمینی بلوار پرفسور موسیوند مجتمع دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرستان همدان ارسال نماید.

برگ سبز سواری پژو ۲۰۷ هاچ بک مدل ۱۴۰۳ رنگ سفید به شماره انتظامی ۹۶۷م۴۸ ایران ۲۱ و شماره موتور ۱۶۵A۰۲۳۹۹۰۴ به شماره شاسی ۵۹۱۶۹ به نام خانم زینب خزائی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز (شناسنامه) و سند کمپانی خودرو سواری پژو پارس به شماره پلاک ۴۴۵ق۷۵ ایران ۵۰ رنگ سفید روغنی مدل ۱۴۰۲ به شماره موتور ۱۳۹B۰۳۱۹۳۳۸ به شماره شاسی NAAN۱۱FE۳PH۲۷۵۳۵۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) - سند موتورسیکلت سرعت ۱۲۵ CDI رنگ - مدل ۱۳۸۵ به شماره انتظامی ایران ۶۲۷ - ۷۶۸۲۵ به شماره موتور ۶۹۰۲۶۰۰ شماره شاسی ۸۵۴۶۷۶۱ به مالکیت اسماعیل رضایی کلیشادی به کد ملی ۱۱۱۱۸۷۴۴۱۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز تاکسی سمند کار به رنگ زرد خورشیدی پلاک انتظامی ۱۸۲ت۱۴ ایران ۵۴ مدل ۱۳۸۷ به شماره موتور ۱۲۴۸۷۱۶۶۹۱۰ و شاسی NAAC۶۱CA۵۹F۰۵۲۱۹۰ اینجانب خانم رضیه خانی سانیج کد ملی ۴۴۵۹۸۷۴۹۱۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سایپا مدل ۱۴۰۳ به شماره شاسی NAS۸۵۱۱۰۰R۵۷۱۸۲۸۶ به شماره پلاک ۳۵م۴۹۹ ایران ۳۶ به نام منیژه علی آبادی به کد ملی ۰۷۹۰۸۹۸۹۹۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری SE۱۳۱ مدل ۱۳۹۹ سفید روغنی به شماره موتور M۱۳/۶۴۷۱۵۸۵ به شماره شاسی NAS۴۱۱۱۰۰L۱۱۹۱۹۴۹ به شماره شهربانی ۹۱ ایران ۲۳۶س۶۸ به نام خانم پریسا حاجی خانی گیلو مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری پیکان به رنگ سفید مدل ۱۳۸۰ به شماره پلاک ۹۴۲ج۴۴ ایران ۶۵ به شماره موتور ۱۱۱۲۸۰۱۵۶۸۴ شماره شاسی ۸۰۴۱۲۷۶۲ به نام قنبر جهانشاهی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۹۸ به رنگ سفید به شماره پلاک